

SATRANC

SATRANÇ

Orman sakinleri öyle mutlu, öyle uyumlulardı ki sormayın gitsin. Hep birlikte yuvaları elden geçireceklerdi. Bazılarının yuvaları eskimiş, bazılarının ki ise yıkılmak üzereydi. Bir de eşeğe tek katlı, bahçeli bir yuva yapmak gerekiyordu. Çünkü eşek, bahçesinde bir sera kurup yaz-kış karpuz yetiştirmek istediğini söylemişti.

Aslanın yuvasını yapmışlar, sıra eşeğin yuvasına gelmişti.

Kunduzlar, sincaplar ve filler hemen işe koyuldular.

Kunduzlar odunları kemirip şekil veriyor, sincaplar da yeni fidanlar dikiyorlardı. Fillerin görevi ise koca ağaçları taşıyıp üst üste sıralamaktı. Tavşan da bu kütükleri kalın urganlarla bağlayıp sağlamlaştırmakla görevliydi. Fakat tavşan, fillerle birlikte ağaç taşımak istiyordu.

Baykuş, tavşanın ısrarlarına dayanamayınca ona da taşıyabileceği büyüklükte odunlar verilmesini istedi.

Tavşan nasıl mutlu oldu görmeliydiniz. Boyundan büyük odunlarla sağa sola yalpalayarak yürüyordu.

Hâliyle etrafını da görmüyordu.

Ormanda bir telaş vardı. Kış gelmeden tüm işleri bitirmek istiyorlardı. Kimi evin çatısını onarıyor kimi de pencereleri sağlamlaştırıyordu. Sevgili ördek de merdivene çıkmış meyve topluyordu. Tavşanın boyundan büyük kütükleri taşıdığını görünce:

— *Günaydın tavşan, diye seslendi.*

Tabii, başına geleceklerden ördeğin haberi yoktu. Tavşan, seslenenin kim olduğunu görebilmek için dönünce kucağında taşıdığı odunlar merdivene çarptı. Merdiven sallandı sallandı sonunda devrildi. Zavallı ördek ağaçta asılı kaldı.

Tavşan, etrafına bakındı. Kimin seslendiğini göremeyince yoluna devam etti. Köstebek, yuvasından kafasını çıkarmış, mis gibi orman kokusunu içine çekiyordu. Tavşanın kucağındaki odunlar köstebeğin kafasına çarptı. Zavallı köstebek yuvasından içeriye yuvarlandı.

Tavşanın arkasında bıraktığı yaralılarından hiç haberi yoktu. Odunları güçlkle eşeğin evine götürdü. Gün boyu o kadar çok hayvanı yaraladı ki sormayın.

Zavallı ayının başına gelenler ise içler acısıydı. Zürafa, ağacın en üst dalındaki yaprakları yemek isteyince ayıdan yardım istedi. Ne yapacak diye düşünmeyin, ayı akıllı bir hayvandır. **Halatı getirip zürafaya seslendi:**

— Halatın bir ucunu ağacın en üst dalına bağlar mısın, dedi.

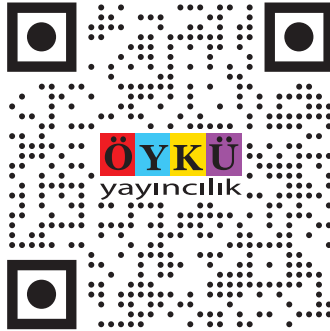
Zürafa, halatı bağlayınca ayı da diğer ucu aşağıya doğru çekti. Böylece ağacın üst kısmındaki dallar aşağıya eğilmişti. Zürafa da afiyetle yemeğe başladı.

Sevgili tavşan kucağındaki odunlarla oradan geçerken ipi göremedi. **İpe takılınca ağacın dalı fırladı ve tabii ucunda da zavallı ayı.**

Hikâyenin tamamı 40 sayfadır.
Öykünün devamını merak mı ettin?
Seçkin Kitapçılardan Temin edebilirsin.

İyi ki Öykülerim Var...

www.oykuyayincilik.com • www.oykuekitap.com